

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní  
JUDr. Martinou Rýznarovou ve věci

žalobce: L. S.  
bytem X

proti  
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení  
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

**o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 16. 7. 2025, č. j. X, ve věci invalidního důchodu**

**takto:**

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 16. 7. 2025, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

**Odůvodnění:**

1. Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí Územní správy sociálního zabezpečení pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj, Okresní správy sociálního zabezpečení Prostějov (dále jen „ÚSSZ“), č. j. X ze dne 30. 5. 2025.
2. ÚSSZ žalobci nepřiznal výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní doby dnem 1. 6. 2025 při dočasné pracovní neschopnosti v trvání od 6. 8. 2024, a to podle § 27 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o nemocenském pojištění“).
3. **Žalobce v žalobě** namítal, že již v odvolání uvedl, že nezná důvod, pro který ho posudkový lékař v prvním stupni řízení shledal od 1. 6. 2025 práce schopným. Žalobce v odvolání popsal své zdravotní problémy a že 22. a 23. 6. 2025 bude na operačním zákroku. Teprve po rehabilitaci po operaci bude žalobce schopný práce. Žalobce v doplnění odvolání z 30. 6. 2025 doložil ÚSSZ propouštěcí zprávu Fakultní nemocnice Olomouc, traumatologické

kliniky, z 25. 6. 2025 a průkaz nositele implantátu. Žalobce 17. 5. 2025 absolvoval vyšetření na magnetické rezonanci pravého kolene s kontrolou 4. 6. 2025. To nevzal posudkový lékař v potaz a dospěl k závěru, že žalobce nabude pracovní schopnost 1. 6. 2025. Tento závěr je v rozporu s lékařskými zprávami, které žalobce doložil. Posudkový lékař nařídil praktické lékařce ukončit pracovní neschopnost žalobce, což se k 1. 6. 2025 také stalo. O nesprávném postupu a závěru posudkového lékaře v prvním stupni správního řízení svědčí i to, že 3. 6. 2025 praktický lékař vystavil žalobci novou dočasnou pracovní neschopnost, která byla doložena úřadu práce. Přesto posudkový lékař v odvolacím řízení dospěl k závěru, že u žalobce se jedná o chronický stabilizovaný stav, který mu umožňuje i jinou než dosavadní pojištěnou činnost a že čekání na plánované operační řešení není důvodem k prodlužování výplaty nemocenského.

4. Žalovaná vytkla žalobci, že nepodal odvolání proti ukončení dočasné pracovní neschopnosti. To však nic nemění na tom, že závěry posudkových lékařů ve správním řízení byly v rozporu s § 27 zákona o nemocenském pojištění, protože žalobce nenabyl do 1. 6. 2025 pracovní schopnost. Toto tvrzení žalobce doložil nálezem Fakultní nemocnice Olomouc, traumatologické ambulance ze 17. 9. 2025, podle které se tři měsíce od operace zdravotní stav žalobce výrazně zlepšil, kolenní kloub byl již plně funkční, nebyl již předmětem léčby a řešila se jen extrakce hřebu z femuru. Ošetřující lékař žádal o přezkum posudkovým lékařem a o změnu odůvodnění posudku. Dle žalobce bylo prokázáno, že byl naplněn zákonný předpoklad pro prodloužení výplaty nemocenského po uplynutí podpůrné doby a že žalobci byla první dočasná pracovní neschopnost ukončena v rozporu se zákonem. Žalobce navrhl, aby si soud k důkazu vyžádal u praktické lékařky doklad o pracovní neschopnosti žalobce od 3. 6. 2025 a její stanovisko k okolnostem ukončení dočasné pracovní neschopnosti ke dni 1. 6. 2025 a novému vystavení dočasné pracovní neschopnosti od 30. 6. 2025 a dále, aby soud vyslechl účastníky řízení.
5. **Žalovaná ve vyjádření k žalobě** setrvala na právním názoru, že žalobce již neměl nárok na nemocenské po uplynutí podpůrné doby, protože jeho dočasná pracovní neschopnost již netrvala. Žalovaná není kompetentní vyjadřovat se k ukončení dočasné pracovní neschopnosti, nicméně žalobce měl možnost podat odvolání proti rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti. O tom ho měl informovat ošetřující lékař.
6. Pokud by byla dočasná pracovní neschopnost žalobce po třech dnech obnovena a doložena úřadu práce, žalovaná tuto dočasnou pracovní neschopnost ve svém systému již neevidovala, protože eviduje pouze dočasné pracovní neschopnosti pojištěnců. Dočasnou pracovní neschopnost uchazeče o zaměstnání a povinnosti uchazeče o zaměstnání, které souvisí s jeho nemocí, úrazem nebo ošetřením či vyšetřením upravuje zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.
7. Doložená zpráva z traumatologické ambulance Fakultní nemocnice Olomouc ze 17. 9. 2025 nemohla být součástí podkladů o zdravotním stavu, protože posouzení zdravotního stavu žalobce proběhlo 30. 5. 2025 a lékař v odvolacím řízení vydal stanovisko 15. 7. 2025. Protože dočasná pracovní schopnost žalobce netrvala, nebyla tato zpráva nepoužitelná jako podklad rozhodnutí.
8. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

9. **Žalovaná v napadeném rozhodnutí** uvedla, že žalobce byl v dočasné pracovní neschopnosti od 6. 8. 2024 do 30. 5. 2025. Pracovní poměr žalobce skončil 20. 8. 2024. Žalovaná citovala ze zprávy přiložené k odvolání, že podle rehabilitačního nálezu z dubna 2025 u žalobce dominuje porucha stereotypu chůze, žalobce napadá na pravou dolní končetinu a je popsána dysbalance trupu. Doporučeny jsou rehabilitační procedury. Další nález z rehabilitace z 28. 5. 2025 konstatuje kolébavou chůzi, ale bez odlehčení, flexi v kyčli pravé dolní končetiny 115 stupňů, abdukci 30 stupňů, koleno bylo klidné, pevné a jednalo se o plnou aktivní hybnost. Doporučeno bylo odlehčení pravé dolní končetiny. Dne 23. 6. 2025 byla provedena plánovaná artroskopická mediální „menisektomie pravého kolene a uvolnění a refixace trochanter maius s úponem musculus medius“.
10. Podle posouzení lékaře v odvolacím řízení v dokumentaci ošetřujícího lékaře není záznam o zhoršení stavu či o vzniku jiného onemocnění. U žalobce jde o chronický a stabilizovaný stav, který umožňuje i jinou než dosavadní pojištěnou činnost. Čekání na plánované operační řešení není důvodem k prodlužování výplaty nemocenského. Posouzení lékařem v prvním stupni správního řízení, podle kterého dočasná pracovní neschopnost trvala do 30. 5. 2025 a žalobce je schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání od 1. 6. 2025, je v souladu se zákony.
11. K námitce žalobce, že praktická lékařka ukončila dočasnou pracovní neschopnost od 30. 5. 2025 na pokyn posudkového lékaře, žalovaná uvedla, že tuto dočasnou pracovní neschopnost ukončila 28. 5. 2025 praktická lékařka. Pokud žalobce s jejím ukončením nesouhlasil, mohl podat odvolání. Odvolání se podává u lékaře, který dočasnou pracovní neschopnost ukončil, a to ve lhůtě tří dnů od doručení rozhodnutí.
12. Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
13. Napadené rozhodnutí nebylo přezkoumatelné a řízení vykazuje vady.
14. Podle § 27 zákona o nemocenském pojištění „po uplynutí podpůrcí doby stanovené podle § 26 se nemocenské vyplácí na základě žádosti pojištěnce po dobu stanovenou v rozhodnutí orgánu nemocenského pojištění podle vyjádření lékaře orgánu nemocenského pojištění podle § 84b odst. 1 písm. j) nebo § 86 odst. 2 písm. e), pokud lze očekávat, že pojištěnec v krátké době, nejdéle však v době 350 kalendářních dnů od uplynutí podpůrcí doby stanovené podle § 26, nabude pracovní schopnost, a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti; takto lze postupovat i opakovaně, přičemž při jednotlivém prodloužení výplaty nemocenského nesmí být doba tohoto prodloužení delší než 3 měsíce. Nemocenské lze podle věty první vyplácet celkem nejdéle po dobu 350 kalendářních dnů od uplynutí podpůrcí doby stanovené podle § 26.“
15. Podle § 68 odst. 3 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), „v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.“
16. Účastníku řízení je třeba vyložit důvody vydání rozhodnutí tak, aby se případně včas mohl bránit, nepodávat zbytečně opravné prostředky a vynakládat finanční prostředky. Proto ve věcech nemocenského pojištění vychází ÚSSZ a žalovaná z posudků, které jsou úplné a přesvědčivé a obsahují srozumitelné důvody rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího

správního soudu č. j. 8 Ads 292/2019-22, body 12 a 13). Odůvodnění nelze doplňovat později až ve vyjádření k žalobě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 A 629/2002-25).

17. Potřeba srozumitelně odůvodnit rozhodnutí o neprodloužení výplaty nemocenského je o to naléhavější, že žalobce neměl možnost seznámit se s podklady rozhodnutí před jeho vydáním a vyjádřit se k věci. Jde o rozhodnutí o založení práv účastníka řízení ve smyslu § 9 správního řádu. Jak již uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 8 Ads 292/2019-22 v bodě 13, zákon o nemocenském pojištění nevylučuje použití správního řádu a je třeba dodržet „základní procesní požadavky na správní řízení co do možnosti seznámení účastníka s podklady rozhodnutí, možnosti uplatnění námitek, vyjádření a připomínek, včetně jejich vypořádání správním orgánem a reflexe tohoto vypořádání v odůvodnění správního rozhodnutí. Aby těmto povinnostem mohl orgán nemocenského pojištění dostát, musí vycházet pouze z takového posudku, který mu to umožní (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Ads 135/2016-29, bod 25).“
18. K tomu, aby bylo napadené rozhodnutí zákonné, je třeba, aby bylo přezkoumatelné a aby byl zjištěn skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Nelze opomenout žádný navržený důkaz, který má vztah k projednávané věci. Tyto podmínky zákonnosti napadeného rozhodnutí nebyly naplněny.
19. Pochybnosti o dostatečně zjištěném skutkovém stavu vzbuzují lékařské zprávy ve správním spise. Tyto zprávy měl posudkový lékař v odvolacím správním řízení k dispozici.
20. Podle zprávy MUDr. J. K., traumatologa Fakultní nemocnice Olomouc, ze dne 7. 7. 2025, trvá i nadále pracovní neschopnost. Lékař popisuje stav po operaci 23. 6. 2025, sekreci z rány a ponechání svorek, přetrvávající bolesti, potřebu zachování léčebného režimu atd.
21. Zpráva MUDr. I. D., Fakultní nemocnice Olomouc, traumatologické ambulance, ze dne 16. 7. 2025, popisuje palčivé bolesti, bolesti, které budí žalobce ze spaní, vytržený trochanter s medializací dle rentgenového snímku, proximalizace KW, doporučuje další dva týdny bez zátěže a řízenou rehabilitaci.
22. Podle zprávy traumatologa MUDr. Š. z Fakultní nemocnice Olomouc, traumatologické kliniky, z 25. 6. 2025, byly u žalobce před operací 23. 6. 2025 dokumentovány bolesti, nedřepne, nemůže sedět, otok mezi jizvami, po operaci předepsána chůze „v nutné míře o berlích s odlehčováním končetiny“.
23. Lékař Institutu posuzování zdravotního stavu v posudku z 15. 7. 2025 uvedl, že doporučuje pracovní neschopnost neprodlužovat, že pracovní poměr je ukončený. To však není právní důvod pro ukončení dočasné pracovní neschopnosti. Ustanovení § 27 zákona o nemocenském pojištění stanoví pouze medicínské kritérium obnovení pracovní schopnosti.
24. Posouzení dočasné pracovní neschopnosti žalobce je otázkou medicínskou a soud k jejímu zodpovězení nemá potřebné znalosti a kompetence. Proto musí vycházet z posouzení lékaře Institutu posouzení zdravotního stavu, které bylo podkladem vydání napadeného rozhodnutí. Takový podklad však musí být úplný a přesvědčivý, a to i pro osoby, které nemají lékařské vzdělání. Posouzení Institutu posuzování zdravotního stavu o dočasné pracovní neschopnosti schází přesvědčivé odůvodnění, které vysvětluje obnovení pracovní schopnosti žalobce. Posouzení lékaře a následně napadené rozhodnutí nereagovalo dostatečně na námitky žalobce. Žalovaná závěry posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu druhé instance převzala, ačkoli bylo na místě doplnění posouzení.

25. Z napadeného rozhodnutí se nepodává, jaký byl důvod první dočasné pracovní neschopnosti (diagnóza) žalobce od 6. 8. 2024 a jaký byl důvod druhé dočasné pracovní neschopnosti od 3. 6. 2025, jestli šlo o stejné onemocnění nebo nikoliv. Toto tvrzení není obsahem správního ani soudního spisu. Nelze také proto přezkoumat důvody ukončení dočasné pracovní neschopnosti.
26. Napadené rozhodnutí také nevysvětluje důvody závěru o stabilizaci zdravotního stavu žalobce. Podle odvolacích a žalobních námitek a lékařských zpráv přetrvávaly nadále potíže včetně omezené hybnosti a funkčnosti, bolesti a záněty.
27. Z lékařských zpráv plyne, že žalobce utrpěl při úraze několik zlomenin. Podle zprávy z 4. 6. 2025 u žalobce šlo o středně těžké poškození menisku, zánět kloubní výstelky (sinovitis) a degenerativní poškození či měknutí chrupavky (chondropatie pately). Podle propouštěcí zprávy Fakultní nemocnice Olomouc z 25. 6. 2025 šlo o stav po avulzi (traumatickém odtržení).
28. Jako důkaz v dalším řízení nelze opomenout zprávu traumatologa MUDr. I. D. ze 17. 9. 2025, protože traumatolog žádá o přezkum posouzení pracovní neschopnosti a současně vysvětluje, že potíže a bolesti v pravé dolní končetině mají objektivní důvod, v současné době se řeší komplikace po extrakci hřebu z femuru, jde o stav po avulzi TM vpravo, došlo k selhání, i když je zlepšení a popisuje příčinu bodavých (píchavých) bolestí. Podstatné je, že tato lékařská zpráva popisuje nejen aktuální zdravotní stav, ale anamnézu a stav žalobce v červnu 2025. Bez provedení dokazování nelze tento důkaz posoudit a nelze uzavřít, jestli je v něm popsán stav za období, za které se posuzuje.
29. Při výkladu pojmu „nabyl pracovní schopnosti“ je třeba vzít v úvahu, že žalobce podle profesního dotazníku pracoval jako svářeč od 5. 12. 2022 a jeho profese je těžkou fyzickou prací v denním provozu.
30. Žalobce již v odvolání 9. 6. 2025 namítal, že po operaci zahájil rehabilitace, které však musely asi po 3-4 terapiích přerušeny z důvodu nedoléčení a nepřetržitých bolestí. Žalobce byl odeslán na magnetickou rezonanci a na konzultaci s MUDr. D. do Fakultní nemocnice Olomouc, kde se dohodli na následné operaci, pravděpodobně i pravé kyčle. Jmenovaný lékař stanovil nástup do nemocnice 22. 3. 2025 a operaci 23. 6. 2025. Žalobce má problémy s chůzí, sedem a celkovou hybností celé pravé nohy. Žalobce má velké bolesti a rozhodně není pracovně způsobilý, hodlá požádat o invalidní důchod. S těmito námitkami se žalovaná přesvědčivě nevypořádala.
31. Soud dospěl k závěru, že žalovaná nezjistila skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti a nevysvětlila přezkoumatelným způsobem, jaké byly důvody vydání rozhodnutí. Vadou správního řízení v prvním i druhém stupni bylo, že žalobce neměl možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a nebyl s nimi seznámen, ani o svém právu nebyl poučen a nebyla mu stanovena k vyjádření k podkladům rozhodnutí žádná lhůta.
32. Vzhledem k procesní situaci soud neprováděl důkazy, které žalobce navrhl v žalobě. Žalobce může tyto důkazy předložit nebo navrhnout ve správním řízení a žalovaná je může provést z úřední povinnosti.
33. Soud vzhledem k procesní situaci nevyžádal od praktické lékařky žalobce doklad o pracovní neschopnosti a její stanovisko k ukončení první pracovní neschopnosti. Není úkolem soudu ve větším rozsahu nahrazovat činnost správních orgánů, jeho činnost je ve správním

soudnictví přezkumná a nikoli nalézací. Nalézací činností by soud vzal žalobci nápravnou a instanci možnost vznášet procesní návrhy a argumenty.

34. Soud napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost a vady řízení a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Žalovaná v dalším řízení bude vycházet rovněž z citované zprávy ze 17. 9. 2025, vyžádá si důkazy potřebné pro rozhodnutí, seznámí žalobce s podklady rozhodnutí, poučí ho o procesních právech, dá mu možnost se k nim vyjádřit v konkrétní lhůtě a přesvědčivě vysvětlí důvody vydání rozhodnutí tak, aby byly srozumitelné také pro osoby, které nemají medicínské vzdělání.
35. Soud rozhodl o nákladech řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšný žalobce žádné náklady řízení neuplatnil a soud je ze spisu nezjistil a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 23. března 2026

Martina Rýznarová v. r.  
samosoudkyně